

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile necronoase nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
returnează.
INERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anșeluri:
în Viena: M. Dukas, Zimvich
Schalk, Rudolf Mosse, A. Oppel
Nachfolger; Anton Oppel, J.
Duncker, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenția Franceză, Bu-
cureștile de România; în Ham-
burg: Karoitz & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 6 or. și
80 or. timbru pentru o publi-
care. Publicării mai dese după
tarifă și învoiașă.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. sên 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L I X.

„Gazeta“ iese în săptămânile di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și strălămate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 3 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
târgul Inului Nr. 80 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. 60 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sên 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 112.

Brașov, Mercuri 21 Mai (2 Iunie)

1897.

Din cauza s-telor sărbători țiarul nu va
apăre până Vineri seara.

Să ne bucurăm?

Nu va surprinde pe nici un Ro-
mân adevărat, că ne ocupăm și as-
tăzi de destinația independenței bise-
noștre române greco-unite.

În vremuri de mare pericol tre-
buie să înceteze toate considerațiunile
mici și întraga noastră atențiune tre-
buie să fiă ațintită asupra punctului
amenințător. Și cumcă astăzi peri-
culul iminent, de care vorbim, nu
este nicidecum imaginar, se poate
vede și din deducțiunile și declara-
țiunile, ce le-a făcut înainte cu o
săptămână foia bisericească din Blașiu,
cu toate că ea, precum vedurăm, și
de astă-dată amestecă în combinațiile
sale o dosă destul de mare de op-
timism, care contrastază mai ales
cu votul solemn, ce-l face la în-
cheierea articolului său.

Orî una, orî alta; orî este cauză
de bucurie și atunci trebuie să dis-
pară toate îngrijirile, orî nu este și
atunci îngrijirile trebuie să ocupe ne-
turburat domeniul lor legitim. Cel
ce a cetit însă cu atențiune articu-
lul amintit al „Unirei“ s'a putut con-
vinge despre un dualism de îngrijire
și bucurie, care nu este destul de
motivată.

Ast-fel, după ce numita foia
accentuează, că convocarea congre-
sului catolic „poate constitui un punct
de plecare pentru o serie de eveni-
mente foarte îmbucurătoare“, își es-
primă imediat îngrijirea, ca „nu
cumva organismul autonom al bi-
sericeii catolice să se facă astfel, în-
cât să nu fiă scutite toate interesele
bisericeii noastre“.

Mai departe, accentuând din nou
„estrema gravitate și însemnătate a
erei procsime“, dize: „de altă parte
convocarea congresului catolic ne
și îmbucură, pentru-că prin asta ni-se
dă nouă privilegiu, ca să nisuim a ne
câștiga și pe sâma provinciile noastre
bisericesci acea autonomie proprie
și deosebită de orî-ce altă autono-
mie, care au cerut-o părinții noștri.“

Foia bisericească din Blașiu vor-
besce aici de postulatele sinodelor,
începând dela 1850 până la 1893,
și de stăruințele înaintașilor, care
au rămas lipsite de succes, „precum
lipsite de succes au rămas și stă-
ruințele catolicilor de rital latin dela
1848 până în zilele noastre“. Apoi
esclamă erași în mod optimist: „Să
sperăm, că dără acum vom fi mai
norocoși și ei și noi!“

Despre nenorocul catolicilor un-
guri cu anevoiă se vor găsi dela
1848 încode însemnări în cartea isto-
riei; dăr despre nenorocul Româ-
nilor uniți vorbesc cu prisos toate
paginile ei. Prin urmare ni-se pare
ceva, ce trece și peste marginea li-
cită a unui optimism desvoltat, decă
foia din Blașiu, în fața „erei pro-
csime estrem de grave“, pune șan-
sele nenorocului catolicilor de rital la-
tin paralel cu șansele nenorocului Ro-
mânilor greco-uniți. Cel puțin noi
găsim o contra-dicere în privința

acesta chiar în faptul, că foia blă-
șiană esclamă câteva rânduri mai
jos: „Dumneșu nu va părăsi pe cei
slabi, și nu ne va lăsa să fim înghi-
țiți de cei tari“.

Cine sunt dăr cei tari, carî riv-
nesc a ne înghiți pe noi cei slabi?
Nu cumva tot aceea, despre carî se
teme „Unirea“, că vor face astfel
organismul autonom al bisericeii
catolice, încât „să nu fiă scutite toate
interesele bisericeii noastre“?

Și cum se unesc admiterea,
ce-o face foia numită, că organismul
autonom al bisericeii catolice ar
pute să prejudece intereselor bise-
riceii române unite, când ea însa-și
recunoșce, că acesta bisericeii are
un organism cu totul deosebit, o
„autonomie proprie și deosebită de
orî-ce altă autonomie“ — de unde
a și isvorit esclamarea sa, că „dără
acum vom fi mai norocoși și ei și
noi“.

Mărturisim, că dilema acesta,
în care ne aduc espunerile foiei din
Blașiu privitoare la autonomia, ca să
nu scim bine ce se credem: să ne
bucurăm mai mult orî să ne îngri-
jim în fața „erei proxime“, ne-a îngri-
jizat mai mult decât ne-a putut
liniști. Mai ales, că se mai adauge
la ea și contrastul în combinații,
ce l'am semnalat mai sus și care este
destul de bătător la ochi.

Din toate, noi vedem numai una.
Foia din Blașiu, care este în posi-
ția de a fi informată despre cele ce
se petrec la Metropoliă, nu își poate
face ea însași ideea cum se vor des-
fășura lucrurile în viitorul cel mai
apropiat, dăr vede pericolul, ar vré
să-l braveze, însă totuși n'ar vré să
se lipsescă de plăcuta speranță, că
lucrurile se vor aplană în bună ar-
monie cu catolicii de rital latin.

Nu mai este de lipsă să spu-
nem, că noi nu împărțăm de loc
acesta speranță și că vedem chiar
un pericol mare în aceea, că ea se
sustine și se nutrește în cercurile
apropiate de Metropoliă.

Noi credem din contră, că n'a-
vem nici cea mai mică cauză de a ne
încrede fiă și numai un moment în
șansele sorții.

Fiă-care este faurul propriei sale
norociri, dize vechiul proverb ro-
man, și de aceea din toate espunerile
organului dela Blașiu ni-a plăcut mai
mult asigurarea, că: de s'ar cufunda
pământul, pe noi întrepriși ne va
afla într'apărarea drepturilor noastre
sfinite!

Noul țiar național-liberal „Drapelul“
din Bucuresci, care a apărut, precum am
anunțat, în ziua de 10 st. v. a. o., serie în
numărul său de Duminecă sub titlul „Dra-
pelul peste munți“ între altele:

„Declarațiunile noastre categorice și în
același timp rezervate până la limita în
care ele pot fi practice și realizabile, au
produs cea mai bună impresie printre frații
noștri de peste munți.“

„Eată cum se exprimă în acesta pri-
vință „Gazeta Transilvaniei“, cel mai vechiu
organ românesc de acolo:

„Nu putem decât să dorim, ca co-
mitetul țiarului „Drapelul“ să progreseze

„pe calea pe care a pornit. Stăruind pe
„acosta cale nu numai că va contribui
„la regenerarea partidului liberal, la care
„țințese în primul rând, oi va aduce tot-
„odată și un mare servoiu causei generale
„românești, pe care asemenea declară a fi
„hotărît s'o înainteze“.

„In cestiunea națională vom fă-
gădui numai ce se poate face și ne
vom ține de făgădueli.“

„Satisfacțiunea cea mai mare, pe
care o putem dobândi e, ca linia nos-
tră de conduită să fiă în de acord cu
vederile și interesele fraților noștri
de peste munți“.

Principele moștenitor român.

După un șir de zile pline de
temere și îngrijiri, în urma gravei
bôle de care a fost atins principele
de coronă Ferdinand, țera resuflă
erași mai liniștit la vestile cele bune
despre constanta ameliorare de două
zile încode în starea sănătății prin-
cipelui, chiamat de a fi odată moș-
tenitorul Coronei române.

În zile de grele încercări se cu-
nosc adevăratele legături de simpatie
și precum arată și corespondența,
ce o publicăm mai jos, nici-odată
nu s'a dovedit mai mult cât de
adânci rădăcini și-a săpat în inima
fraților noștri de dincolo iubirea că-
tră casa domnitoare română, ca în
urma acestui trist cas al îmbolnă-
virei principelui României. Totă țera
și-a îndreptat privirile în zilele din
urmă asupra palatului de vară dela
Cotroceni, așteptând din cés în cés
cu încordare buletinele medicilor, ér
pentru capitală palatul dela Cotro-
cenă a fost zilele aceste un adevărat
loc de pelerinagiu.

Acum că bunul Dumneșu a
întors spre mai bine bóla principe-
lui, bucuria va fi cu atât mai mare
între toți câți nutresc în inima
lor dorința de-a vedé România și
dinastia ei scutită de lovitură amare
ale sorții.

Medicii principelui au asigurat
deja în buletinele de ieri dimineta,
că sperază, că bóla nu se va mai
complica. Cu toate acestea, la cere-
rea medicilor chiar, a fost chiamat
și un medic vestit din Berlin, care
va fi póte în plăcuta poziția de-a
constata numai progresarea reînșă-
nătoșerii principelui.

Dea ceriul ca acesta însănăto-
șare să urmeze cât de grabnic!

Eată, ce ne scrie coresponden-
tul nostru:

Bucuresci 19 (31) Mai 1897.

(Coresp. part. a „Gazetei Transilvaniei“.)

Éri după amedî am fost la Co-
troceni.

M'am convins în persoană de
viul interes, pe care îl manifestă po-
porul român față cu Augusta fami-
liă regală.

La nevoi și la dureri se cunosc
amicii; poporul român adênc petrun-
s de durerea scumpei sale dinastii, a
dat probe, dela un capet la altul al
țerii, că simțământul monarchic și
dinastic a prins rădăcini adânci în
pământul regatului român.

Numărul vizitatorilor era enorm
unii veniau, alții se întorceau; tram-
vairile electrice erau îndesuite,
așa că la întorcere am fost silit să
viu pe jos dela Cotroceni până în
centrul orașului; împreună cu mine
erau sute de persoane, începând dela
domni mari până la țărani.

Lupta violentă de altă-dată din-
tre partide a făcut loc unui armis-
titiu; țiaristica pentru moment a
desarmat și așa numitele țiare an-
tidinastice (!?) au amuțit, convin-
gându-se, că bérfelile lor violente
n'au putut atinge inima Românilui,
— inimă generoasă, inimă nobilă.

Lumea imensă de pe stradele
și din Curtea Castelului aștepta cu
nerăbdare buletinele doctorilor.

Vedeam ministri și foști mi-
niștri, ómeni politici de-ai tuturor
partidelor, urcând treptele castelului
și apoi scoborându-le comunicau gru-
purilor vestile mai triste séu mai
bune și când éri după amedî la órele
5 un adjutant domnesc ducea bule-
tinul la biuroul telefonic, publicul
s'a îndesat împrejurul lui, încât nu
putea păși, nerăbdător de a afla
decă e mai réu séu mai bine prin-
cipelui moștenitor și aflând, că e mai
bine decât a fost dimineta, puteai
ceti în fața fiă-căruia bucuria.

Astăzi, în momentul în care
scriu aceste rânduri, órele 11 a. m.
buletinul dela 7 dimineta anunță, că
e cu mult mai bine, decât aseră.

Să dée Dumneșu!

Starea principelui moștenitor al Ro-
mâniei s'a îmbunătățit în mod simțitor
de Duminecă începând. Din țiarele bucu-
rescene, ce le primirăm ađi dimineta, dăm
sici următoarele informațiuni asupra mersu-
lui bólei:

Ieri, Luni, la óra 8 a. m. principele
se simțea mult mai bine decât în ziua pre-
cedentă. Figura bolnavului s'a mai înviorat
puțin și, după cum asigură medicii, nu mai
are espresiunea de profundă suferință, pe
care i-o imprimaseră ultimele zile. Alțea
Sa Regală a schimbat chiar câte-va cu-
vinte cu principesa Maria și a glumit cu
doctorii asupra îndelungatei bóle, care-l
ține piront în pat. Bolnavul a fost mu-
tat ieri într'ó altă cameră, ca mijloc pre-
servativ contra microbilor și a vițării
aerului.

La órele 12 din zi s'a dus la palatul
din Cotroceni și Regele Carol. Aici docto-
rul Buicliu i-a comunicat soirea îmbucură-
tore, că starea principelui e atât de bună,
încât într'ó jumătate de óră temperatura a
scăput simțitor. După 1/2 óră Regele s'a
reintors érași la palat.

La óra 1 d. a. un nou examen medi-
cal a constatat, că s'a început procesul de
resolvare a focarului din pământul drept
și doctorul Buicliu și-a exprimat speranța,
că până ađi dimineta focarul se va oia-
trisa.

În urma insistențelor d-lui Dr. Buicliu,
s'a hotărît chiamarea la patul bolnavului a
d-rului Leyden din Berlin. Dr. Leyden este
o celebritate europeană și un specialist în
bólele interioare. El a fost consultat la bóla
împératalui Frideric al Germaniei și a în-

grijit pe Țarul Alexandru III. al Rusiei în timpul bătăliei sale.

In noptea de Joi principele Ferdinand își pierduse la un moment conștiința în așa grad, încât n'a mai recunoscut pe Regele când s'a dus să-l vadă și i-a vorbit. Principele a deschis ochii și a avut o privire așa de vagă, încât Regele s'a convins, că nu l'a recunoscut. Într'un moment de luciditate Regele l'a întrebat, dacă nu voese să facă cu toții o rugăciune. Bolnavul făcând un semn afirmativ, s'a introdus părintele Testa, toți au înghenunchiat dimpreună cu Regele și s'au făcut rugăciuni. Când regele a întrebat pe bolnav cum se simte, a răspuns:

— Schrecklich (gróznic).

Din ferioare aceste momente teribile n'au avut rezultatul la care se așteptau toți căți încunjurau atunci pe ilustrul bolnav.

Un vechi obicei evreesc asigură, că dacă se face *rescumpărarea unui grav bolnav*, acesta se însănătoșează. Obiceiul acesta e al Evreilor spanioli. Conformându-se lui, S. Halfon a împărțit Vineri dimineața Evreilor spanioli s'erați 15,000 lei în semn de rescumpărare a sufletului A. S. R. Principeiului României.

Acum bucuria e mare printre Evreii spanioli, căci de Sâmbătă dimineața A. S. R. merge din ce în ce mai bine.

Tot același obicei pretinde, ca la rugăciunile, ce se fac în sinagogă pentru însănătoșare, să se schimbe numele bolnavului, dându-i-se un altul cu o însemnare alegorică. Așa se explică, pentru ce la rugăciunile în sinagoga din Craiova s'a dat principelui Ferdinand numele de *Traian*, care poate fi descompus în cuvintele de *traii și an*, ceea ce înseamnă viață lungă; și în templul din Bucuresci cel de *Beniamin*, adică *rescumpărat din ghiarele morții*.

„O victorie a Maghiarilor“.

Cunoscuta fôia politică-militară „Reichswehr“ din Viena se ocupă într'unul din numerii săi mai recentți cu proiectele militare ale ministrului unguresc de honveți br. Fejerváry, calificându-le ca pe-o victorie a Maghiarilor.

Realizarea celor două proiecte de lege, dice „Reichswehr“, va atrage după sine nu numai *maghiarizarea* statului generalilor și a comandanților, ci și a *intregului corp ofiteresc din armata ungară*. La toate acestea ar trebui să se mai adaugă: la regimentele maghiare numai ofițeri maghiari se pot aplica.

Ce privește sporirea elementului maghiar în corpul ofițerilor armatei — continuă numita fôia — nu poate fi vorba decât despre un contingent proporțional. Nu se poate nega însă, că prin unele proiecte de

lege *tinerii maghiari sunt în mare avantaj față de cetățenii austriaci*, deoarece înființându-se și sistemându-se 100 de stipendii nouă gratuite, sistemul de până acuma cade total. În școlile și academiile militare numărul bursierilor maghiari se uroă la 150, pe când dintre fiii cetățenilor austriaci nu vor avea locuri gratuite decât 70. Prin urmare în toate școlile militare numărul locurilor ocupate de Maghiari va fi aproape întreit de mare, decât cel al Austriacilor.

Din toate acestea, dice „Reichswehr“, va urma aceea, că *atât în școlile militare, cât și în statul major și în corpul generalilor elementul maghiar va fi reprezentat în număr preponderant de mare*; de asemenea în școlă militară de honveți vor primi instrucția încă odată atâți elevi (1200), decât în școlile de cadeti pentru Landwehr-ul austriac (600).

Acosta — încheie „Reichswehr“ — nu se poate reduce la altceva, decât că prin realizarea amintitelor proiecte de lege se va *maghiariza armata comună*, și prin o astfel de întorsătură a lucrurilor *dualismul va fi dus și în armată*, disolvându-se unitatea ei până acum apărută așa de mult.

Convocarea Congresului sârbesc.

Am amintit deja, că monarhul, printr'un rescript prea înalt, dă voia să se convoce Congresul bisericeii sârbesci, care anul trecut nu s'a putut ține. Etă rezoluțiunea prea înaltă a monarhului, publicată în fôia oficială maghiară:

În urma raportului ministrului meu președinte permit, ca Congresul *bisericeii naționale greco-răsăritene sârbesci* să se convoce la Carlovei pe ziua de 11 Iulie n. 1897 (29 Iunie st. v.) și oblig Congresul, ca pe baza art. de lege IX din 1868 să ia în primul rând spre desbatere proiectele referitoare la stabilirea definitivă a organismului *bisericeii naționale greco-răsăritene sârbesci*.

La acest Congres numesc de comisar regesc al meu pe br. Fedor Nicolici consilier intim, membru pe viață al camerei magnaților și imputernicesc pe ministrul meu președinte, ca îndrumarea alăturată aic, să i-o dea lui spre conformare.

Rescriptul, care privește pe comisarul meu regesc, provădit cu subscrierea mea, îl alătur aic.

Dat în Budapesta, la 20 Maiu 1897.

Francisc Iosif m. p.

Br. Bánffy m. p.

SCIRILE ȚILEI.

— 20 Maiu.

Ploi torențiale. Din toate părțile țerei se anunță furtuni, ploi torențiale și vânturi

de ape. La noi, în părțile Brașovului, nu avem mai nici o zi fără ploie. Cu deosebire Duminecă și Luni noaptea, precum și astăzi înainte de prânz, a plouat foarte tare. Din cauza acosta s'a *întrerupt și comunicațiunea pe calea ferată*. Posta dela Budapesta am primit-o cu întârziere de câte-va ore, și cea dela Clușiu abia decă o vom primi de-seră. Aflăm, că cauza acestei întârzieri este *dărâmarea unui pod lângă stațiunea dela Elisabetopol a căii ferate*, pricinuită de ploile torențiale. — Din *Bia*, lângă Blășiu, ni-se scrie, că în tot decursul luni lui Maiu n'au fost doră nici două zile, în care să nu fi plouat. Sămănăturile de-almintrelea sunt frumoșe, mai ales în locurile mai ridicate. Locurile pentru curuz stau însă nearate; în puținele locuri ce s'au putut ara, ocuruzul a fost sămănat așa dîcînd în apă. Țilele trecute o parte a hotarului a fost atinsă și de grindină, care Vineri după ameză, în 28 Maiu n., s'a repetat din nou, fiind însoțită de o vijelie, și la urmă de ploie torențială. — La Sibiu s'a întemplat Sâmbătă o rupere de nori, apa a rupt poduri și a pătuns chiar și în unele case mai jos situate ale orașului, pricinuind în total mari pagube. — Din *Lugoș* se anunță, că între Caransebeș și Sacal s'a întemplat la finea săptămânei trecute o gróznică rupere de nori. La Lugoș plouă necurmat, cădînd din când în când și grindină. Timișul esundeză în mod înspăimîntător. — La *Seghedin* a fost Vineri trecută o furtună grozavă. Șapte trăsnete s'au descărcat asupra orașului, lovind casa primăriei, turnul unei biserici, patru case private și încă un edificiu public. Omen' n'au cădut victimă trăsnetelor, coperișele caselor însă au fost în parte dărimate.

Bucuria mameluilor. Vestea despre nouele proiecte militare unguresci a umplut de mare bucurie pe mameluții lui Bánffy. Toți din toate părțile adresază guvernului telegrame și scrisori de felicitare, în cari îl premăresc de „victoria strălucită“, ce a căștigat. Printre cei dintâi felicitanți vedem figurând și pe membrii comisiei comitatense din cel mai mamelucesc comitat, al Târnavei-mici, cu centrul Dicio-St.-Mărtin; apoi cei din Sepsi-Sângeorgiu, din comitatele Hont, Neutra, Torontal etc. Kossuthiștii și apopyiștii sunt supărați pentru aceste „manifestațiuni“ de credință și alipire, ce se aduc lui Bánffy, căruia nu-i dau nici un merit dîcînd, că nu el, ci ei au fost aceia, cari au cerut cu mulți ani înainte ceea-ce i-s'a dat azi „națiunei“. Bánffy, marele muftiu al mameluților, tace și-și ride în pumnii de această strașnică păcălălă...

Un proces al Academiei Române. În curînd Academia română va avea un interesant proces în afacerea succesiunii de-

functului V. Adamachi din Iași, care, după cum se știe, a lăsat aproape întreaga sa avere Academiei. Etă isvorul acestui proces interesant: Doctorul Asachi, prin avocatul A. Theodoreanu, a cerut declararea absenței dōmnei Adamachi, sora defunctului și mama doctorului Asachi. Tribunalul a făcut convenita cercetare, la care un profesor secundar și mai multe alte persoane, au depus, că știu, că dōmna Adamachi a murit de coleră în Rusia. Cu toate insistențele interesatilor, tribunalul n'a pronunțat absența, pentru că nu se împlinise anul dela începerea cercetării. Academia Română, în urma asigurărilor interesatilor, că dōmna Adamachi nu mai trăiesce, a consimțit a numera doctorului Asachi suma de 15,000 lei, adică jumătate din legatul, pe care defunctul îl lăsase surorii sale. Între aceste dōmna Adamachi, care trăiesce în Caucaș, a soris unei familii din Iași, că va veni să-și ia legatul. Academia va fi obligată să-i plătească această sumă, urmînd să reclame dela fiul ei și poate dela martorii, cari au indus în eroré tribunalul, restituirea celor 15.000 lei.

Societatea cooperativă din Ploiești, fondată la 1880, și-a ținut adunarea generală în 15 (27) Maiu c. Din darea de semă a comitetului ce ni-s'a trimis și nouă, aflăm, că societatea se află în stare foarte înfloritoare și progresază pe zi ce merge. La finea anului trecut societatea avea 1118 membri. S'au acordat împrumuturi societărilor pe garanția capitalului lor cu 8%, pe alte garanții cu 10%, persoanelor străine de societate li-se acordă împrumuturi cu 12%. Pentru depuneri societatea dă 6%. Revirimentul anual al casei a fost 8.506,700 lei; fondul societărilor la finea anului: 2,420,752, depunerile: 492,853; *fondul de rezervă*: 51,589. Pentru scopuri de binefacere a jertfit societatea în cursul anului 790 lei; dividendă societărilor a fost de 8%. Ca fond de rezervă, astăzi complet amortisat s'au cumpărat două locuri în piața „Unirei“ din Ploiești cu 46,931 lei. Pe acest loc se va ridica în vara acosta un grandios edificiu, care va cuprinde 16 prăvălii, un pavilion cu grădină de iernă, 10 apartamente de locuințe, o sală mare de intruniri, spectacole și reprezentațiuni, o casină etc. — toate menite a da venituri pentru prosperarea fondurilor societății. „Când vom vedé ridicat acest edificiu“ — scrie raportul — „nu ni-se va mai puté dice, cum ni-se dîcea la 1880: „o societate de bădăi de prăvălie“, ci va trebui să ni-se dîcă: „o societate cu prăvălii“. Președinte al societății e d-l Dr. N. Garofid; vice-președinti: N. Petrescu și C. P. Panțu; cassier: I. G. Stroescu, apoi 2 secretari și 6 membri în comitet.

Cunună. D-l Dr. Eliă Dăianu, redactorul-șef al ziarului „Tribuna“ din Sibiu

FOILETONUL „GAZ. TRANS“

Superficialitatea și șovinismul în literatură.

De Iosif Sterea Șuluțiu. Sibiu 1897.

(Urmare.)

Este adevărat, că Românii nu simpatizau cu sistemul nemțesc, și eu îl desprețuiam ca și organele sale: acele lăpădături, care au introdus din Galiția jidovită demoralizarea în acosta țară; dăr mai ales desprețuiam acel sistem nemțesc pentru ingratitudea lui față de poporul român. Din simțământul meu n'am făcut absolut secret. Unde și când mi-s'a dat ocaziune, am ocrotit pe mulți Unguri de persecuțiuni nedemne din partea Polacilor.

Acosta va fi fost cauza de vre-o cățiva fruntași maghiari, cari erau inițiați în secretele lui Kossuth, s'au apropiat de mine. În acel timp mă cerceta adese la casa mea cavalerul Prui, un Frances de nascere, cu care făcusem cunosoință în casa vėduvei contese Kornis. O scenă petrecută în casa mea am descris-o eu în „Memoriul“ meu partea a IV pag. 41 sub titlul „Eu nu las

pe negruța mea“, publicată și în „Observatorul“ din 1881. Dacă cetitorul și-ar lua ostenela, ca numai decăt să cetesca acel episod, va fi pe deplin lămurit. Ei, dăr în ziua de azi, mai ales Românii, puțin se ocupă cu istoria. Omenii se n'trebă: „Was kof ich mir dafür!“

În credința, că totuși sunt și omeni, cari se interesază și de lucruri istorice, și vor ceti ceea ce eu scrisesem la anul 1881 în acosta afacere, adică tocmai 13 ani înainte de cartea d-nului Ūrmössy, închei acest capitol, cu observarea, că acei domni, cari mi-au descoperit secretul sufletului lor, la sfatul meu, au rămas frumuseț liniștiți și au fost scutiți de persecuțiuni și de furci, și față cu mine s'au arătat totă viața lor cu cel mai mare respect și mulțămită.

S'a terminat și acosta încercare de rescôla cu un fiasco. Își pote închipui ori și cine, la ce pericol s'ar fi spus întreaga țară și mai ales Maghiarii ei pe ei, decăt i-ar fi pus pécatele, ca să facă revoluția. Aceia dintre noi, cari la anul 1848 am trecut peste acea teribilă catastrofă, ne înflorăm chiar la auzul numelui: *revoluția*. Cu toate aceste d-nul Ūrmössy mă condamnă pentru ce n'am făcut eu oasă comună cu

emisarii lui Kossuth, și pe aceștia îi condamnă: pentru ce nu s'au adresat la popor, căci acesta s'ar fi însoțit cu deșii.

Atăta li-ar mai fi lipsit, ca să se adreseze oătră preoți și oătră popor! În scurt timp s'ar fi pomenit în furci. Stéua lor cea ferioată i-a condus însă la nisea Români, cari i-au abătut dela o astfel de prostie piramidală. Ei bine, ce-i mulțămita pentru o asemenea faptă, mai mult decât. cavalerescă?

Aveam eu destul necaz cu Nemții, n'aveam trebuință ca să le mai dau și armă în mână în contra mea. Pe acel timp primisem decretul guvernatorului principele Lichtenstein de dato 1-a Iunie 1859 Nr. pres. 2316 în care mi dîce că: „I-a venit la cunosoință, că eu nu mă înfiorez d'a mă mărturisii (sich nicht scheuen sollen) de un aderent al unirii Moldovo-Valachiei“, apoi mă amenință cu destituire. (Veđi „Memoriul“ part. IV pag. 41—50).

Etă un dialog, ce-l purtasem cu unul dintre fruntașii maghiari:

— D-nule Șuluțiu! Mă încred necondiționat în caracterul domniei tale; decăt imi dai cuvîntul, că nu vei abusa de in-

crederea mea, am să-ți fac o descoperire de-o supremă gravitate. De vei abusa, atunci sunt pierdut.

Eu la moment am vedut, că „unde dă și unde crepă“, apoi i-am răspuns:

— Nu cređi d-ta, că ar fi mai bine, ca să nu-mi faci o astfel de descoperire, care m'ar puté arunca pe mine într'o prăpastie? Eu știu păstra secretul; dăr un Maghiar, care să păstreze secretul încă n'am oinoscut. Dacă descoperirea d-tale va fi de natură, pe care eu din oficiu trebuie să-o denunț, atunci m'ai nefericit, mi-ai răpit liniștea sufletesă, căci eu nu sunt capabil a denunța pe cineva, mai ales nu, decăt dela aceea atěrnă perirea lui.

— Acum suntem în clar! Vė mulțămese! Am să vė cruț de ori-ce neplăcere, de aceea nici că vė voi face descoperirea, ce eram să v'o fac; dăr aș dori, ca să vė aud părerea în cauza nefericitei nōstre patrie.

— Poftiți.

— Cetim prin diare, că emigrația maghiară desvoltă ərəși o mare activitate, pentru eliberarea patriei de sub urgisitul sistem nemțesc. Cum cred ei de-a scăpa de acest sistem, care a dat Românilor

ne anunță, că Duminecă în 6 Iunie st. n. își va celebra cununia sa cu d-șoara Netti Totoian în biserica din Micoșei (Kistalou) lângă Alba-Iulia. Urâm fericeire tinerei părechii!

Blând și inofensiv. Etă cel mai nou testimoniu de bună conduită, ce li-se dă Maghiarilor într'un articol publicat de fôia — de sigur bine plătită — „Breslauer General Anzeiger“. După fantasia nemțescă a diarului din Breslau, Maghiarii sunt foarte blând și inofensiv față de celelalte naționalități, pe cari le stăpânesc, le dau acestora autonomie deplină, nu-le nedreptătesc, nu le prigonesc după cum se țice, și nici prin cap nu le trece încercarea de a-le maghiarisa. Sub oblăduirea unghurească bine le merge mai ales Sașilor, cari se bucură de tote libertățile și nu li-s'a luat decât mici privilegii ruginite de prin evul mediu. Ca să vră Maghiarii să octrooeze limba lor oclorlalte poporê? — Dômnne feresce. Atât de scurți la minte nu sunt nici ei, ca să-și uite, că decă Germanii n'au putut germanisa pe cei o mână de Poloni, cu atât mai puțin vor puté să maghiariseze ei pe naționalități. — Cam acestea sunt notele de bună purtare ce li-se dă Maghiarilor de fôia germană. Noi nu-i stricăm pofta de lingusire. Atăta numai totuși suntem în drept a-i reflecta, că s'a pus să apere un proces pierdut, dat fiind, că tótă lumea scie ađi, o spun chiar oclenții ei, că ținta principală a politicei dominante ađi în cercurile din Budapesta este maghiarisarea pe tótă linia.

Societatea științifică-literară „Tinerimea Română“ serbeză Mercuri 21 Maiu v. ôrele 2 p. m. în palatul Atheneului din Bucuresoi a XX-a aniversare a sa. Serbarea se va deschide de președintele societății d-l Nicolae S. Dumitrescu, printr'o cuvântare, după care se va face distribuțiunea premiilor la elevii și elevele învățământului primar și secundar din tótă țera, cari s'au distins la concursurile ținute de Societate în anul acesta.

Din compozițiile regretatului C. Porumbescu. Dômnna Mariôra L. Raț, n. Porumbescou, din Buzău (România) face cunoscut iubitorilor de arta musicală, că s'a decis a țipări și eda compozițiile regretatului Ciprian G. Porumbescu în edițiuni populare, broșuri de câte 16 pagini, al ôror preț pentru abonați să nu trecă peste 75 cr. s'au 1 leu 50 bani. Prima edițiã cuprinde piesa „Basmă Iașane“, vals pentru pian dedicat domnilor Dr. Alesandru și Zeno Mocioni de Foen. Prețul pentru Austro-Ungaria 80 cr.

Trenuri de plăcere între Bucuresoi-Predeal-Brașov. Trenurile de plăcere vor începe a circula între Bucuresoi și Predeal de Marți 20 Maiu v. o. Trenul de plăcere

va pleca din Bucuresoi în fâ-care Duminecă și ți de sêrbătore la ôrele 6 și 20 dimineța, êr din Predeal la întôrcere va pleca la ôrele 6 și 30 sêra. Va s'ajunge la Predeal la 10 și 40 dimineța, êr la Bucuresoi, întorcându-se, la ôrele 11 și 20 sêra. Asemenea în fâ-care Sâmbătă și în ajunul sêrbătorilor va pleca din Bucuresoi un tren la Predeal la ôrele 3 p. m. — Tot cu începere dela acêstă dată va mai circula un tren direct și între Sinaia-Predeal și Brașov. Plecarea din Sinaia va fi la 6 și 20 dimineța, êr din Brașov la 6 și 30 sêra. Acest tren va circula Joia, Dumineca și în fâ-care sêrbătore până la 6 Septemvru viitor.

Turcia și Grecia.

Tratările de pace între Turcia și Grecia, respective marile puteri, înainteză încet și foarte greu. Tot ce se scie mai nou în privința acêstei e, că ambasadorii din Constantinopol au hotărît, ca conform dorințelor Porții, să facă demersuri la Atena în sensul, că sunt de părere a-se începe fără de nici o întârziare discuțiunea asupra condițiunilor păcii. Șcierea acêsta pare a fi o desmintire a telegramelor din Viena, ce am comunicat-o și noi în numărul de ieri, și în care se spunea, că puterile au hotărît să lase pe Grecia în voia sortii.

Pe când se vestesc acestea, șci-rile telegrafice mai nouș spun, că mai mulți soldați turci au înaintat într'una din nopțile trecute până la Aghios-Dimitrios și au ocupat Divri. Turcii au prădat acest oraș, precum și localitățile din împrejurimea lui, care de sigur tôte se află în zona neutră, decă nu chiar pe teritor grecesc.

Atitudinea acêsta a Turcilor face pe Greci să se tēmă, nu cumva dușmanul să plănuească o nouă și neașteptată lovitură. De aceea prințul moștenitor a trimis la fața locului ofițeri, cari au lucrat la delimitarea zonei neutre, spre a-și puté da sēmă de întinderea terenului violat de Turci.

Asupra situațiunei din Turcia corespondentul din Constantinopol al fôiei bucuresoene „Drapelul“ face următoreea revistă interesantă:

Suntem în armistițiu și totuși guvernul turcesc chiamă mereu rezervele și milițiile sub arme.

Din Asia mică numai au fost aduși din nou 55.000 de ômeni. Forțele militare se uroă actualmente la aprôpe o jumătate de milion de soldați, cei mai mulți înarmați cu puști Mauser.

drept rêsplată aceea, ce a dat Maghiarilor drept pedepsă?

— Românul se mângăie cu țicôtorea clasică: „Așa trece pietrele rômân“. Ceea ce poetul maghiar atât de frumos exprimă: „A zsoldos ezrek szablyáin gyôzni fog a kor szelleme“.

— Oh de te-ar asculta Dumneșeu! eu însé nu cred că Némțul, care și-a implântat colții și ghiarele în carnea și în sângele nostru, ne va părăsi, fără de-a fi alungat; êr acêsta Maghiarii fără consimțământul Românilor n'o pot încerca, altoum se espun pericolului, de a fi măcelăriți, ca la anul 1848.

— Acêsta o puteți soi cu tótă siguranța, pentru-că Românul face deosebire între sistem și între Dinastie. În contra Dinastiei nu veți găsi un singur Român, care să prindă arma. Apoi mai este o cestică de asemenea importanță! Maghiarii se luptă pentru independența Ungariei, pentru restituirea „uniunei“ proclamată la a. 1848 pe baza unității națiunei maghiare pentru independența statului național maghiar unitar, în care națiunea rômână ca atare n'are loc; êr Românii luptă pentru autonomia Ardélului, basat pe federalism, pe sistemul

de naționalități, în care începe și națiunea rômână ca atare.

— Dêr constituția proclamată de Kossuth, Teleky, Klapka, garanteză drepturi și libertăți pentru tôte naționalitățile. Ce țiceti la acêsta?

— Vorbă să fiă: „Lupus dum langvebat.“

Monachus esse volebat.
At tamen quod convaluit,
Mansit ut ante fuit“.

Neghiobia lui Kossuth, Makk Gál, a dus pe mulți Maghiari în anul 1854 la furoi și la grea robie; păziți-vê de mai rău.

— Vê mulțumesc! Vê rog să rămână între noi țise.

— Fiți siguri!
Eu am păstrat secretul și îl duceam cu mine în mormânt, decă d-l Ūrmössy nu sfășia vëlul, ce îl acoperea. Am avut deol dreptate când am țis: „Un maghiar, care să scie păstra secretul nu cunosc“.

Cine îl va fi informat pe d-l Ūrmössy într'un mod atât de fals, nu sciu, fapt e că d-sa s'a blamat cu descoperirea făcută.

(Va urma.)

Care să fiă pricina acestor înarmări extra-ordinare, ce apasă greu asupra unui stat cu finanțele sdruncinate? Din partea Greciei nu mai e nici o primejdie și în urma intervenției puterilor, tratativele de pace se urméză cu activitate.

Pentru ce se face asta, explicația e ușoră: Guvernul cedeză unei puternice presiuni din partea populației entuziasmate și fanatizate de succesele din Tesalia.

Deșteptarea spiritului rêsboinic e cu atât mai puternică, cu cât, până mai dăunăđi, nimeni nu mai credea, că poporul turcesc dispune încă de o așa mare rezervă de energie.

În populația musulmană din întregul imperiu s'au născut speranțe mari.

Softalele și agitatorii de ori-oe specii întrețin în popor ideea unei regenerări a imperiului și a recăștigării gloriei apuse.

În Constantinopol ocliar, agitația e foarte mare. Prin bazaruri, prin cafenele, în jurul moscheelor, profeți de ocași fac pe popor să întrevadă o mărire viitoare, êr softalele agită lumea, ca să cêră Sultanului să nu abandoneze Tesalia.

În acest sens s'au lipit și se lipesc numărôse afișe pe zidurile mahalalelor locuite de Turci.

Aceeași agitația domnesce pretutindenți și ea s'a întins până în Tesalia, unde populația musulmană — foarte numărôsă — a alcătuit un fel de petițiã prin care se cere alipirea provinciei la Turcia.

Prin publico circula tot felul de șvornuri asupra așar dișelor planuri ale Sultanului. Ca oronar fidel voiți înregistra pe cele mai însemnat.

Se țice, că Sultanul vră să profite de prima neînțelegere, ce s'ar ivi printre puteri, pentru a tranșa prin forța armelor numărôsele cestiuni, care s'au ivit între guvernul turcesc și statele balcanice.

Acêsta ar fi explicația înarmărilor extra-ordinare, ce se observă de o vreme încôce.

Dêr o întrebare de mare interes se pune pentru noi: ce au câștigat Românii din Macedonia și din Epir în urma rêsboiului greco-turc?

Populația rômânescă din aceste două provincii a dat probe de un mare devotament și de cea mai leală supunere față de statul în care trăiesc.

Mai mult de cât atât. Românii au pus la dispoziția lui Edhem-pașa tôte averile lor, și bande numărôse de viteji au luptat în contra voluntarilor și armatei regulate grecesci.

La Mețovo și Disicata, bandele de insurgenți greci au fost respinse de Românii; la Platamona Românii au respins trupele regulate grecesci, pricinuindu-le pierderi însemnate.

În schimb acêstă populație supusă, leală și vitează, n'a primit nimic. Din combatanții dela Platamona, 100 au fost scutiți de bir pentru restul vieții, și atăta tot.

Bulgarii și Sêrbii au câpătat însé avantaje enorme, cu tôte că serviciile lor de lealitate au fost nule, ba încă la un moment dat ei au fost ostili Turciei.

Noi n'am câpătat nici măcar confirmarea unui scaun de episcop român. De alte folôse nici nu mai vorbim.

Turcii nu dau, decă nu li-se cere, și mai ales decă nu li-se cere cu insistență.

Fortificații franceze la Nancy.

Francesii construiesc niscoe caștre mari înconjurate cu șanțuri la Nancy și în direcția vălei Meurthe, cari în tótă privința sunt mai însemnate decât pozițiile strategice dela Metz, pe cari le-au pierdut la 1870—71. Germanii privesc cu îngrijire la aceste fortificații.

Deja pe timpul lui Napoleon era vorba să se provadă valea Meurth și Nancy cu fortificații, fiind-că orașul Nancy are poziții strategice semicirculare minunate, cari la un timp de primejdie ar îngreuna indoit de mult o invasiune a inamicului. Sub domnia lui Louis Filip s'a pus deosebită îngrijire numai la construirea fortificațiilor

Parisului, cari au costat multe milioane; astfel s'a abandonat atunci planul lui Napoleon I. de a-se fortifica Nancy, fiind-că Franca avea pe atunci în posesiunea sa linia strategică Metz-Strasbourg chiamată a rezista unei invasiuni germane.

Îndată după rêsboiul din 1870—71 Moltke a lucrat un plan de rêsboi al ôrui punct principal era, ca 9 țile după mobilizare, să se concentreze în valea Meurth, ce împrejmuesce Nancy, trei corpuri mari de armată. Spre scopul acesta s'au arangeat și linii ferate strategice, ca deja 24 ôre după declararea rêsboiului, un corp de armată să pôtt asedia Nancy, care ađi e un mare oraș comercial cu o populație de 100.000.

La 1875 Francesii au încercat să realizeze planul de fortificare la Nancy, dêr Germanii înțelegând despre acêsta au amenințat Franca cu rêsboi. Planul a trebuit deci să fiă pus la o parte. La 1880 s'au reînnoit încercările și Bismark êrași a început să amenințe.

Acum la anul Domnului 1897, când împêratul Wilhelm se arată mare amic al păcii și se laudă cu sentimentele sale prietinesci față de Franca, parlamentul din Paris va vota 35 milioane de franci pentru realizarea acestui plan; dêr numai proform, deôrece fortificațiile vor costa peste 100 milioane, pe care Francesii le dau buouros.

Față de acêstă situație Germania se vede nevoită a pune la archiv planul lui Moltke de a-se concentra în valea Meurth trei corpuri de armată și de-a ocupa Nancy; ea trebuie să-și facă alt plan de-o invasiune eventuală pe teritor francez.

Prin noile fortificații franceze linia strategică Metz-Strasbourg își pierde importanța, fiind-că armata de apărare franceză va fi concentrată pe linia Paris-Nancy, formând astfel un zid de apărare aprôpe imposibil de luat. Împrejurarea acêsta dă mult de gândit Nemților lui Bismark, mai ales că Moltke a murit și un al doilea om de talia lui nu vor avé în curând Germanii.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 31 Maiu. Ministru-președinte Banffy a declarat astă sêră în conferența partidei liberale, că guvernul nu va ceda nimic din proiectul de lege privitor la noua procedură penală.

Paris, 31 Maiu. Președintele Faure va merge la Petersburg pela finea lunei Iulie.

NECROLOG. În 26 Maiu n. a rêsposat în Aiud vâduva *George Popp* n. Clara Marosi în al 56 an al etății. Râmășițele pămêntesci ale decedatei s'au pus spre odihnă vefnică în cimiterul din Turda, după ritual bisericeii gr. cat.

DIVERSE.

O trâmbiță monstră. Locuitorii orașului Decatur, din statul Illinois, al confederațiunei republicane americane, au făcut noului ales președinte al Republicei, sir Mak Kinley, un dar extraordinar. El se compune dintr'o trâmbiță monstră, ce măsură în lungime nu mai puțin de 9 metri 50 centimetri și al ôarei pavilon are o circumferință de aprôpe 4 metri. Locuitorii din Decatur, un oraș unde industria ținichigeriei este foarte dezvoltată, au confecționat acêstă jucărie monstră anul trecut și s'au servit de ea în timpul campaniei electorale, în favorul lui Mac Kinley. Trâmbița de onore a fost purtată de 6 ômeni din Decatur, la Canton, în satul Ohio, adecă pe o distanță de 900 km. Le-au trebuit 43 țile, ca să facă acel drum, arătând în marș darul lor, care a obținut un succes strălucit ca curiositate...

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 31 Mai 1897.

Renta ung. de aur 4%	122.80
Renta de corone ung. 4%	99.85
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	123.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.60
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	120.50
Bonuri rurale ungare 4%	97.60
Bonuri rurale croate-slavone	98.—
Imprum. ung. cu premii	154.—
Losuri pentru reg. Tisei si Segedin.	141.—
Renta de hartie austr.	101.90
Renta de argint austr.	101.95
Renta de aur austr.	123.05
Losuri din 1860	145.40
Actii de-ale Banței austro-ungar.	956.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	402.50
Actii de-ale Banței austr. de credit.	362.50
Napoleonori	9.52 1/2
Mărfi imperiale germane	58.60
London vista	119.45
Paris vista	47.57 1/2
Rente de corone austr. 4%	100.80
Note italiene.	45.35

Cursul pieței Brașov.

Din 1 Iunie 1897.

Banote rom. Cump.	9.44	Vënd.	9.47
Argint român. Cump	9.42	Vënd.	9.44
Napoleon-d'or. C mp.	9.48	Vënd.	9.51
Galbeni Cump.	5.55	Vënd.	5.60

Sz. 1557—1897. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhíré teszi, hogy Fogaras vármegye összesített árva pénztár végrehajtatonak Milea Iuon végrehajtást szenvedő elleni 32 frt. 34 kr. tőkekövetelés és járulék iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. bíróság) területén lévő Illeny község határán fekvő az illenyi 182. sz. tjkvben A † alatti 460, 461 hrsz. ingatlanra 172 frt., 410 hrsz. ingatl. 4 frt., 805 hrsz. ingatl. 5 frt., 942, 843 hrsz. ingatlanra 16 frt., 1049 hrsz. ingatlanra 19 frt., 1452 hrsz. ingatl. 18 frt., 1603 hrsz. ingt. 8 frt., 1796 hrsz. ingtl. 1 frt., 2291, 2292 hrsz. ingtl. 18 frt., 2543 hrsz. ingtl. 5 frt., 2611 hrsz. ingtl. 10 frt., 2811 hrsz. ingtl. 11 frt., 3320 hr. sz. ingtl. 9 frt., 3966 hrsz. ingtl. 7 frt., 4165 hrsz. ingtl. 3 frt., 4329 hrsz. ingtl. 7 frt., 4792 hrsz. ingtl. 7 frt., 4814 hrsz. ingtl. 3 frt., 5510 hrsz. ingtl. 9 frt., 5734 hrsz. ingtl. 8 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi Iunius hó 24-ik napján d. e. 8 órakor az Illeny község házával megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának birtoktestenként 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarasan, 1897 évi April 10-én.

A fogarasi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-accidă bicarbonată

Isvorul „MATILDA” de Bodok,

care după experiențele făcute sau dovedit ca o apă medicinală prea eficace și plăcută, mai ales: **la conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratoare etc.**

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul seu mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretensiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

DEPOSIT PROPRIU în Brașov: strada Căldărarilor Nr. 68, în Sibiu, Sighișoara și în Alba-Julia: la D-l I. B. Misselbacher sen., în Cluj: la Segesváry és társai, în Deva: la Balog Gyula, în Oreștie: la Németh János.

Cu totă stima:

Administrațiunea isvorului

„MATILDA.”

JOSEF GYÖRGGY,

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

1025,78—100

Ruble Rusesci Cump. 126.—	Vënd.	—.—
Mărfi gemane Cump. 58.50	Vënd.	—.—
Lire turoesci Cump. 10.60	Vënd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd. 101.75

Photoplasticum

Esposiție de fotografii pe sticlă originale

lângă promenada de Jos.

Mercuri în 2 Iunie:

Paris.

Joi, în 3 Iunie:

Înălțimea dela Tatra și Pojun.

Vineri, în 4 Iunie:

Spania.

Sâmbătă, în 5 Iunie:

Castelul Versailles.

Duminecă, în 6 Iunie:

Esposiția dela Paris din anul 1889.

Deschis în fie-care zi după prânz dela 6 până la 10 ore seara.

Entreè 20 cr.

De cercetare număröse se rogă

Franz Herb.

1281.2—3

Loteria de clasă reg. ung. concesionată.

Representanța principală a loteriei de clasă reg. ung. **a luat'o**

cassa de bancă din loc a

Jakob L. Adler și Frați.

Pentru înființarea de vândări mici este a se adresa tot aci, până în 15 Iunie a. c.

1777,5—8

Fabricanților de Liqueur

și acelora, cari vor să devină fabricanți, le oferes

Specialități de Esenze,

cari sunt culante și aduc câștig.

Arangement complet de fabrici de Liqueur.

Prospecte și nota prețurilor franco.

Carl Philipp Pollak

fabrică de specialitate de Esenze.

PRAG, Mariengasse Nr. 18.

1165,16—20.

La prea înal. ord. al Ma-jestăți Sale c. s. r. apost.

a XXXI loterie de stat

pentru scopuri filantropice civile.

7816 Câștiguri în bani gata, împărțite în 148 câștiguri 3834 câștiguri primare și 3834 secundare. Suma totală de **165,000 corone în aur și 100,950 florini v. a.** și anume:

1 câștig cu 150,000 cor.	aur 150,000	8 câștiguri à 175 fl.	1400
1 " " 15,000 fl.	" " 15,000	14 " " 150 "	2100
1 " " 5,000 "	" " 5,000	18 " " 100 "	1800
1 " " 4,000 "	" " 4,000	28 " " 75 "	2100
1 " " 3,000 "	" " 3,000	52 " " 50 "	2600
1 " " 2,000 "	" " 2,000	96 " " 30 "	2880
1 " " 1,800 "	" " 1,800	50 " " 25 "	1250
1 " " 1,500 "	" " 1,500	182 " " 20 "	3640
1 " " 1,300 "	" " 1,300	584 " " 15 "	8760
3 " " 1,000 "	" " 3,000	350 " " 12 "	4200
4 " " 500 "	" " 2,000	1350 " " 10 "	13,500
4 " " 300 "	" " 1,200	660 " " 7 "	4620
4 " " 200 "	" " 800	4400 " " 6 "	26,400

Tragerea câștigurilor va fi fără amănare la 10 Iunie 1897. — Un los costă 2 fl. Losuri se capătă la secția loteriei de stat, Viena I. Riemergasse 7, la colecturi de loterie, trafici la oficiile de dare, poste și telegraf etc. Planurile pentru cumpărători gratis. **Losurile se trimit franco.**

1249,6—10 Direcțiunea loteriei c. s. r. secția loteriei de stat.

Sz. 1457—1897. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jbiroság mint telekkönyvi hatóság közhíré teszi, hogy Modorcea Ana szül. Modorcea végrehajtatonak, Popa Iacob lui ifj Hobian Constantin végrehajtatonak Cuitár Constantin végrehajtást szenvedő elleni 700 frt. — kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassoi kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén lévő Fogaras nagy község határán fekvő, a fogarasi 181. sz. tjkvben az A. † alatti 736,737 hrsz. a toglalt ingatlanatra 600 forintban a fogarason 1508 sz. tjkönyvi A † 2848/1, 2849 hrsz. a foglalt ingatlanokra 268 forintban, ezennel megállapított kikiáltási árba az árverés elrendelte és, hogy a fennebb, megjelölt ingatlanok az 1897. évi Junius hó 28-dik napján délelőt 8 órakor e kir. jbiroság árverési helyiségében kikiáltási áron alól is fognak eladatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881-ik évi LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadék képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170. §-sa értelmében a bánat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1897. évi April hó 21-én.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Mészáros,
kir. albiró.

1233. 1—1